

KIRKEBLAD

FOR

DAVIK

Nr. 21	Utkommer hver måned	Juni 1932	Utgiver og redaktor: Sogneprest Slaattelid Davik	3. årg.
--------	---------------------	-----------	--	---------

Han begynte å vaske disiplenes føtter.

Du som tvettet dines føtter
mot din smertes dype natt,
o forbarm dig, hovmods røtter
har sig fast i hjertet satt.
Nødig vil vi være små,
tjenerdrakt ei tage på,
nødig bøie oss i støvet,
for all ære helt berøvet.

Vis oss rett vår dype smerte,
vis oss syndemørket sort,
vis oss nøden i vårt hjerte,
så vårt hovmod svinner bort,
så ved dine føtter lagt
du oss, frelser, kan få sagt
din den himmelmilde tale
hvormed du kan hjertet svale.

Sogneprest P r y t z (i Kr. Ukeblad).

Vandring i ånden.

Dersom vi lever i Ånden, da la oss
vandre i Ånden. Gal. 5, 25.

Apostelen taler her til dem som lever i Ånden, ti bare de har betingelsen for å vandre for Gud. Det er umulig, et ubarmhjertig krav å forlange kristen livsvandring av dem som savner kristenliv. Det sier sig selv. Men er det da nødvendig å formane dem som er levende kristne til å leve kristelig? Ja, det er. Guds ord inneholder tallrike sådanne formaninger, almindelige formaninger som her og formaninger for særlige livsforhold ofte av meget detaljert og inngående art. Disse påminnelser trenges fordi alle alvorlige kristne, om enn deres livsinnhold og livsretning er åndelig, dog har å kjempe med kjødet, sin falne natur, den gamle Adam. Og fordi de dessverre

ofte er slappe i denne kamp, mens de burde være mest mulig pågående og utholdende. Se derfor er heller ikke kristenlivet iblandt oss på langt nær av den kraft, den hellighet, den renhet og skjønnhet som det burde være. Derfor har det heller ikke den vinnende, overbevisende, dragende makt, som det burde eie. For det må aldri glemmes at ekte kristenliv er den sterkeste propaganda for kristendommen. Derfor må heller ikke vi som får denne formaning, på nogensomhelst måte avvise den, men ta den til oss og energisk i Guds nåde under bønn arbeide for å leve efter den.

Vi skjønner at uttrykket v a n d r e i Å n d e n omfatter det hele menneskeliv med alt som hører det til. Hele vårt indre menneske, det vi kaller hjertet, alt som rører sig derinne i erkjennelse, vilje, følelse og fantasi. Og hele vårt legemsliv med alt hvad det omfatter. Hele vårt menneskeliv altså, i stort og smått, hjemmeliv, arbeidsliv og selskapsliv, — vårt privatliv og vårt offentlige liv, — tanker, ord og gjerninger, — alt skal ha denne overskrift: E n v a n d r i n g i Å n d e n. Den oppgave som her foreligger er i sannhet stor og betydningsfull for tid og evighet.

Kjære Gud, himmelske Fader, bli ikke trett av oss, men hjelp oss for Jesu skyld til en mere og mere nøiaktig og omhyggelig vandring i Ånden. Amen.

Fra »Bud og Hilsen.«

Om barnedåpen.

III.

Den opfatning som hevder voksendåp som det eneste riktige henger sammen med en tendens som lenge har gjort sig gjeldende. Det er tendensen til å stille mennesket, det

enkelte menneske, individet, i centrum, så alt dreier sig om det. Individualismen er blitt dypt rotfestet iblandt oss i næringsliv, politikk, videnskap, ja også i kirkelivet. Men der er fare på ferde når det enkelte menneske således blir det avgjørende i kristendomssynet. Ti her gjelder det at jo mere mennesket stilles i centrum, desto mere blir Gud skjøvet i bakgrunnen. Og nu har gjennom et par århundreder den tilbøielighet vokset sig sterk, at man stiller menneskets evige lykke op som det store mål og fester oppmerksomheten først og fremst ved menneskets tilstand og menneskets skjebne. Dette er jo store og viktige ting. Men der er en ting som er langt viktigere enn alt dette, og det er G u d s æ r e. Dersom menneskets lykke blir det store mål, da blir Guds ære noget av ringere betydning. Men at Guds ære er det eneste store mål lærer det Nye Testamente oss ustanselig på ny, dersom vi vil se det. I senere tid har man tildels tapt synet for dette og gjort mennesket til midtpunkt istedetfor Gud.

Et utslag av denne tilbøielighet er at man ikke lenger vil la Gud være enerådende. Mennesket må likesom hjelpe til forat Guds gjerning skal bli gjort. Således når man hevder voksendåpen som det riktige. Man resonnerer nemlig slik: Først må mennesket ta standpunkt til Gud, omvende sig og overgi sig til Ham, og så først kan dåpen innføre. Det vil si: Først må menneskene gjøre sitt, og først etterpå får Gud slippe til og gjøre sitt. Men det er klart at på denne måte blir mennesket det avgjørende. Ved barnedåpen derimot gjør først Gud sin gjerning, og menneskene bygger så videre på Guds gjerning og i Hans kraft. Den feil man gjør når man hevder voksendåpen, er at man med vidende og vilje undlater å bringe menneskene inn under Guds gjerning, så Han kan føre dem inn i sitt rike fra første ferd av. I stedet venter man inn til menneskene selv tar standpunkt. På den måte blir Guds gjerning gjort avhengig av mennesker.

Jesus har innstiftet dåpen som den hellige handling, hvorved Gud optar menneskene i sitt samfund uten at de selv har nogen fortjeneste eller verdighet. Men så kommer de som hevder voksendåp og sier:

Guds gjerning i dåpen nytter ingenting for mennesket er blitt voksent så det selv kan ta standpunkt og overgi sig til Gud! Det er å kaste vrak på Guds gave. Ja det er ikke å ville gi Gud æren helt og fullt.

Det er en rotfestet rasjonalisme som her viser sig. Op mot Guds klare ord setter man menneskelig fornuft. Når Gud byr menneskene sin gave i dåpen, tar man ikke imot den i full tillit til Ham og Hans ord, men man tar til å resonnerer: »Det er klart at man må tenke og forstå før den hellige handling kan ha nogen nytte.« På denne måte lar man fornuften få overtaket istedetfor å bøie sig for Guds ord i troens lydighet.

Efter dosent A s t i n g.

Råd for anfektede og prøvede.

1. Stol ikke på dig selv og rett dig ikke efter din følelse, ti den som forlater sig på sitt eget hjerte er en dåre.
2. Følg ikke dine tanker; fordyb og forvirr dig ikke i dem; ellers hjælper du fienden som beleirer din sjel.
3. Behold ikke dine vanskeligheter for dig selv, men betro dig riktig snart til en erfaren sjelesørger.
4. Hold fast ved de ord som holdes frem for dig i Guds navn, overvei dem i ditt hjerte, gjenta dem alltid påny og vis alle dine tanker og følelser hen til dem.
5. La især 3 ord ikke ved noget rives ut av din hukommelse eller bli tvilsomme for dig. Først ordet i Es. 49, 14—16, at Gud trolig husker på oss: »Zion sa: Herren har forlatt mig og Herren har glemt mig. — Glemmer vel en kvinne sitt diende barn så hun ikke forbarmer sig over sitt livs sønn? — Om enn de glemmer, så glemmer jeg dog ikke dig. Se i begge mine hender har jeg tegnet dig.« Dernest ordet i Joh. 10, 28 om sjelens trygghet i Jesu hender: »Jeg gir mine får evig liv og de skal aldri i evighet fortapes, og ingen skal rive dem ut av min hånd.« Endelig ordet i Mat. 10, 29—31 om legemets sikkerhet i Guds hender: »Selges ikke to spurver for en øre? Og ikke en av dem faller til jorden uten eders fader vil. Men endog hårene på eders

hoved er talt allesammen. Frykt derfor ikke; I er mere enn mange spurver.»

6. Forsøm allerminst i prøvelsetiden evangeliets prediken, som er en Guds kraft og gleder hjertet.

7. Forsøm ikke bønnen, selv om det i begynnelsen skulde være som om man vil drage en kjerre der er for tung. »Lider nogen iblandt eder ondt, han bede,« sier Jakob 5, 13. Bed især Salme 51, 12—14 og 142.

8. Når det blir utålelig for dig, så begynn å synge salmer og åndelige sanger. Det er Djevelen meget imot og øver stor virkning på sørgmodige sjeler. Syng især lovsanger. Ti lovprisningsbønner formår ofte hvad ingen bedebønn formår; den river en undertiden plutselig ut av store trengsler. Kan du ikke synge selv så la en annen synge for dig.

9. Bed bare ikke om å bli befriet fra prøvelsen uten eller imot Guds vilje. Si glad eller iallfall fast: »Skje din vilje og ikke min vilje, kjære Fader, hvis jeg skal drikke denne kalk.«

10. Tenk kun ikke at du alene er i så stor prøvelse. Se 1 Pet. 4, 12 og 5, 8—9. Det er ofte et skjult hovmod, når man tror man lider alene eller mere enn andre.

11. Du skulde takke Gud for at du er så hjemsøkt. Ti prøvelse lærer å akte på Guds ord, og salig er den mann som tålmodig lider fristelse. Jak. 1, 2, 4, 12. Når mange mennesker visste, hvad for et stort gode der er skjult under prøvelsen, så vilde de gjerne gi alle sine gledesdager for den.

12. Gå ikke ledig i dine prøvelser. Lediggang frembringer og nærer mange prøvelser og fristelser som ellers ikke vilde komme eller vedvare. En anfektet som ikke vil ta fatt på sitt arbeid, når han har kraft til det, gir lite håp om at han snart skal komme sig.

13. Sky i dine fristelser ensomhet og søk gudfryktige glade menneskers selskap. Der er få mennesker som kan leve meget i selskap uten skade, men der er kanskje heller ikke flere som lenge kan tåle ensomhet uten skade. Gud har skapt mennesket til andre mennesker og for andre mennesker.

14. Mange anfektelser kommer helt eller delvis av legemets sykelige tilstand. Når

du derfor får det råd av en erfaren sjelesørger, at du skal bruke læge, så forsøm det ikke, men bruk lægemidlene under bønn om Guds velsignelse.

15. Overvei flittig alle disse råd. Lid, men vær tålmodig. Og Gud give dig fred. Amen.

Efter Wilhelm Løke.

Tillit.

Mel.: Jesu dine dype vunder.

Tidi kjem og tidi brigdar
her i verdsens skoddeheim;
tidi merke set og sviktar
mangei von og mangein heim.
Tidi otte hev i fang,
tidi herjar mangein mann.
Tidi renn som elvar stride
ned i dimme hav, det vide.

Um Guds vegar enn er løynde,
han hev alt uti si hand,
han utløyser frå all møde,
han hev lækjeråd so sann.
Gå til Gud i von og tru,
gå til Jesus utan gru.
Han hev løysing frå all våde,
ærlegt hjarta gjev han nåde.

P. M.

Våre døde.

- 5. april: Johan Pedersson Nore, ug. gbr.son, f. 1899.
- 15. april: Martine Pedersdtr. Isane, kårenkje, f. 1839 på Midthjell.
- 16. april: Birger Berntsson Kandal, Isane, f. 1932.
- 30. april: Marta Anfinnsdtr. Lågeide, f. 1932.

Eit menneskje, som gras er hans dagar, som blomen på marki, soleis blommar han. Når vinden fer yver honom er han ikkje meir og staden hans veit ikkje meir av honom.

Salme 103, 15—16.

Notisar.

Ofringar: I Aalfot 17. april til Ungdomshjelpa kr. 28.31. — I Totland 5. mai til Ungdomshjelpa 29 kr.

Ektevigde: 30. april: Matias Matiasson Stave, Bryggja, og Albertine Kristensdtr. Leirgulen, Bryggja.

Til orgel i Davik kyrkje er kome inn: Frå Ingeborg Gillesdal 10 kr. (tidlegare 40 kr.). Ane A. Indredavik 5 kr.

Davik misjonsforeining (Davik og Dombestein kirksar) har for 1931 sendt til heidningmisjonen 650 kr., til Santalmisjonen 25 kr. og til Israelmisjonen 25 kr.

Til **sjømannsmisjonen** kom inn ved basar ved Maurstad og Rimstad kvinneforeining 24. mars kr. 198.00. Dertil bøssepengar 125. Tilsaman 323 kr. — Ved basar i Davik 29. mars kom inn kr. 123.74.

Til **sanitetsforeininga** er innkome: Medlemspen- gar: Maurstad 56 kr., Berle 3, Davik 61, Rugsund 4. — Basarar: Davik 100, Rugsund 101.20.

Laache's Husandaktsbok er sikkert ei av dei beste bøker ein har her hjå oss til dagleg hus- andakt. Ho er no å få til nedsett pris, hefta 3 kr., innbunda 6.50.

Dei skriftlege avgangsprøvene i stil og rekning hadde dette utfallet: **Aalfot:** 4 born. Stil 2; 2,5; 1,5; 2,5. Rekning 1,5; 1,5; 1,5; 2,5. **Torheim:** 1 barn. Stil 3. Rekning 4,5. **Dombestein:** 2 born. Stil 1,5; 1,5. Rekning 1; 1,5. **Davik:** 9 born. Stil 1,5; 2; 1; 2; 4; 2; 2,5; 2,5; 1. Rekning 1; 1; 1; 1; 5; 1,5; 1,5; 2; 2,5. **Endal:** 1 barn. 1,5 og 1,5. **Rugsund:** 5 born. Stil 1,5; 5; 3; 4; 2,5. Rekning 2; 5; 4,5; 4,5; 4,5; 3. **Leirgulen:** 6 born. Stil 4,5; 3; 2; 1,5; 3; 3. Rekning 3; 1; 1; 1 ÷; 3; 1,5. **Bortne:** 4 born. Stil 3; 2,5; 3; 3,5. Rek- ning 1; 2,5; 3; 4. **Hennøy:** 2 born. Stil 1,5; 3. Rekning 2; 1. **Berle:** 5 born. Stil 1; 2; 1; 2,5; 3. Rekning 1,5; 2; 1; 1; 4,5. **Hamnen:** 1 barn: 2 og 1. **Tytingvåg:** 3 born. Stil 1,5; 2; 1,5. Rekning 1; 1; 1,5. **Husevåg:** 3 born. Stil 1,5; 2; 2,5. Rekning 1,5; 2; 2. **Nordstrand:** 4 born. Stil 3; 2,5; 2; 1,5. Rekning 2; 1,5; 1,5; 2. **Rim- stad:** 4 born. Stil 1,5; 2,5; 1,5; 1,5. Rekning 1; 2; 1; 1. **Maurstad:** 4 born. Stil 2,5; 3; 2; 2,5. Rekning 2,5; 3; 2,5; 3. **Levdal:** 1 barn: 2 og 1. **Haus:** 3 born. Stil 2; 1,5; 2,5. Rekning 1; 1; 1. **Kjølsdal:** 3 born. Stil 1,5; 2; 1,5. Rekning 1,5; 2; 2. **Reksnes:** 1 barn: 2,5 og 3. **Gangsøy:** 4 born. Stil 1,5; 2; 2,5; 3,5. Rekning 1; 1,5; 3; 4,5. **Oldeide:** 2 born. Stil 2,5; 4. Rekning 2,5; 5.

Med i eksamensnemnda var lærarane R. Førde og Eikås, Kristen Leite og soknepresten.

For 100 år sidan. Av sokneprest Magelssens dagsregister 1832: 3. s. etter påske gudsteneste i Rugsund. 176 altargjester. »Skoleholder Simen Midtgjelde catechiserede med Ungdommen.« I Da- vik hededag var 271 altargjester og sundagen etterpå 174. »23. Mai læste i mit Forfald Skole- holder Elias Isene med Ungdommen af Aalfoten.« 5. s. etter påske i Rugsund 289 altargjester. »Jeg catechiserede før Prædiken med den Ungdom som agtede sig til Herrens bord.« Kristi himmelferds- dag 162 altargjester i Rugsund. Skoleholder Did- rik Henden katetisererte. — Døde: 11. mai Anne Christensdr. Gløføg, Gaardmandskone, 36 Aar. 12. mai Absalon Absalonsen Berle, 5 Aar. 29. mai Jens Pedersen Gløføg, Vilkaarsmand, 84 Aar.

Ved lysing lyt ein no betala 10 kr. til stats- kassa. Det er ordna soleis, at ein hjå skrivaren eller lensmannen kjøper stempelmerke som so av soknepresten vert sett på lysingsbrevet til Kunn- gjørelsestedende.

Gudstenester og sundagspreiker:

2. sund. etter treeining, 5. juni: Rugsund og Berle.
3. sund. etter treeining, 12. juni: Aalfot og Kjølsdal.
4. sund. etter treeining, 19. juni: Davik, indre- misjonsmøte.
5. sund. etter treeining, 26. juni: Totland og Levdal.
6. sund. etter treeining, 3. juli: Davik og Rug- sund.
7. sund. etter treeining, 10. juli: Aalfot og Kjølsdal.

Ved alle gudstenester altargang um nokon ynskje det.

Til **heidningmisjonen** kom inn i 1931: I Davik sokn kr. 1174.52. I Rugsund sokn 1878.69. I Aalfot sokn 241.83. Tilsaman kr. 3295.04.

Kvittering for kontingent. **Aalfot:** Rasmus O. Vik 2 kr. — **Torheim:** Ole A. Torheim 2. — **Endal:** Peder Otteren 5, Erik D. Askeland 2. — **Davik:** N. N., R. H. 5. — **Rugsund:** Alb. Nybø 2, X 2.50, H. Skår 3. — **Leirgulen:** Anders Bortne- skår 2. — **Hennøy:** B. Torheim 3, Ingv. Haugland 2. — **Berle:** Anton S. Berle 4, lærar Førde, M. Ødegård 2.50, G. Steinset, Sak. Hestevik 2. — **Hamnen:** Johan Haukedal 3. — **Gangsøy:** Ole Svoren 4, Ole J. Gangsøy 2.50. — **Oldeide:** P. Bjørnø 2.50. — **Tytingvåg:** P. Grindøy, E. Grindøy 2, lærar Eikås 3. Margrete Krabbestig 1.50. — **Husevåg:** Ole I. Husevåg, Henrik Husevåg 3, Ane Husevåg, Kristofer P. Husevåg, Sivert Ramsevik 2. — **Nordstrand:** Sivert Vemmelsvik 2.50. — **Rimstad:** Peder O. Totland 3. — **Maurstad:** B. Thunold 5. — **Levdal:** M. Aasnes 3. — **Haus:** Oline Ervik, Lars Gillesdal 2. — **Kjølsdal:** Ole N. Kjøllesdal, Ole A. Leite, Anders A. Kjøllesdal 2, Hans B. Kjøllesdal 2.50, O. Kvien 5, Kristian Kvien 4. — **Reksnes:** Martinus Reksnes, Årdal 3. — **Utanbygds:** Hanna Sjømeling, Battenfjorden 2; Søster Gjertrud Rosen- lund, Lovisenberg, Oslo 3; Brita Askeland, Hyen 2; Mrs. Edward Swanson, U. S. A. 4; Tue Vingen, Kalvåg 4.

Hjarteleg takk til alle.

Den engelske statsmann Gladstone har engang sagt: Der er bare ett stort spørsmål her i verden og det er dette: Hvorledes skal man bringe Kristi evangelium inn i fol- kenes hjerte. I 40 år har jeg vært knyttet til det britiske rikes styre, og jeg har lært 60 av vår tids største menn å kjenne. Av disse 60 var de 50 troende mennesker og 5 andre hadde aktelse for religionen. Sanne- lig, min tro blir bestandig fastere og mere levende jo eldre jeg blir.